

На седници одржаној 14. 10. 2010. године, којој је председавао премијер Мирко Цветковић, Влада Републике Србије је донела Одлуку о продаји 51% акција "Телекома Србија". Одлука је била незаконита јер не донета у супротности са Законом о приватизацији и Законом о министарствима. Јавни позив потенцијалним купцима капитала "Телекома Србија" је објављен на основу нетранспарентног Закључка Владе Републике Србије број 023-7554/2010 од 14. 10. 2010. године. Тим закључком се елиминише из поступка продаје акција "Телекома Србија" Агенција за приватизацију што је у супротности са Законом о приватизацији и Законом о министарствима. Одлука о продаји 51% акција "Телекома Србија" је и у супротности са економским интересима Републике Србије јер се условима економске кризе и буџетског дефицита од преко милијарду евра продаје државни капитал фирме која је Републици Србији само у 2009. години донела нето добити од око 150 милиона евра (и која има 7 милиона корисника у Србији, Републици Српској и Црној Гори и скоро 10.000 запослених). Таква неразумна одлука о продаји најуспешнијег државног предузећа је изазвала велико негодовање у српској јавности. Према анкети дневног листа *Прес*, спроведеној у новембру 2010. године, преко 80 % грађана Србије се изјаснило против продаје "Телекома".

Таква неразумна одлука о продаји најуспешнијег државног предузећа је изазвала велико негодовање у српској јавности. Према анкети дневног листа *Прес*, спроведеној у новембру 2010. године, преко 80 % грађана Србије се изјаснило против продаје "Телекома".

У том контексту, на седници Народне скупштине Републике Србије од 23.11.2010. предвиђеној за посланичка питања (после дужег времена) појавио се и премијер Мирко Цветковић. Посланици опозиције су сматрали да је премијер Цветковић дошао на ту седницу са намером да брани (аргументовано?) Одлуку о продаји 51 % акција "Телекома Србија". Важност овог питања је указивала на такав закључак и на могућност да се премијер озбиљно спремио за расправу о "Телекому". У том контексту су била и припремљена питања представника опозиционих странка (из СРС-а и ДСС-а). Тачније, у Народној скупштини су 23.11. премијеру Цветковићу, пред телевизијским аудиторijумом, постављена следећа конкретна питања поводом продаје "Телекома":

1. Зашто продајете најуспешније јавно предузеће које доноси 150 милиона евра нето добити у тренутку економске кризе?

2. Какву корист од продаје "Телекома" ће имати грађани када је чак и министар за телекомуникације признала у интервју *НИН*-у од 21. 10. 2010. да ће услуге тог предузећа поскупети после продаје и да ће доћи до отпуштања запослених?

3. Зашто продајете "Телеком" иако су 103 стручњака из Србије и иностранства (укључујући и оне са факултета попут Берклија и Колумбије) потписали петицију против продаје "Телекома"?

Зашто продајете најуспешније јавно предузеће у Србији иако су се и синдикати из Србије, Црне Горе и Републике Српске на заједничкој седници од 12.11.2010. године закључили да не треба продати "Телеком"?

4. Зашто продајете најуспешније јавно предузеће у Србији иако су се и синдикати из Србије, Црне Горе и Републике Српске на заједничкој седници од 12.11.2010. године закључили да не треба продати "Телеком"?

5. Како је могуће да премијер Цветковић у јавности заступа тезу да треба продати "Телеком" 'због тога што је, наводно, приватно власништво боље од државног, ако се зна да је управо приватизациони саветник за продају "Телекома", америчка "Сити група", 'добила од ФЕД-а и америчког министарства финансија државну помоћ од 45 милијарди долара?

6. Да ли је "Сити група" 'у сукобу интереса јер је и саветник "Дојче телекома", који је најозбиљни потенцијални купац "Телекома"?

7. Зашто премијер Цветковић брани неолибералну теорију и форсира приватно власништво на штету државног у случају "Телекома", када су управо ФЕД и Министарство финансија САД 2008. године национализовали приватне гигантске корпорације "'Фреди меј' 'и "Фреди мек" ?

Пише: Дејан Мирковић
понедељак, 29 новембар 2010 09:30

8. Како је могуће да премијер, без обзира на цену по грађане Србије, заступа пропали неолиберални концепт када управо у Аустрији, одакле је један од потенцијалних купаца, влада национализује "Хипо алпе адрију"?

9. Зашто премијер заступа приватизацију по сваку цену поводом продаје "Телекома" када управо у Немачкој, одакле је главни потенцијални купац "Дојче телеком" влада уплаћује огромне суме помоћи "Дрезденској банци"?

10. Да би макар донекле прикрио катастрофалне последице продаје "Телекома", премијер говори о улагању новца од продаје "Телекома" у путеве. Али, зашто упадљиво прећуткује да област телекомуникација доноси много веће приходе него инфраструктура? Такође, пример италијанске Autostrade del sole која је је шездесетих година повезала север и југ Италије показује да путеви не доносе аутоматски бољитак привреди у заосталим крајевима, напротив. Понекад само повећавају дефицит у трговини. Изградњу инфраструктуре мора да прате и веће плате и пензије показује италијанско искуство. У том контексту се поставља још неколико питање за премијера. Ко ће се возити путевима изграђеним од новца добијеног продајом "Телекома"? Отпуштени радици из "Телекома"? Пензионери са "замрзнутим пензијама"?

11. Са друге стране, део Владе Републике Србије, на челу са потпредседником Динкићем, говори о улагању новца од продаје "Телекома Србије" у враћање спољног дуга. Наводно, средства од продаје "Телекома" ће смањити спољни дуг Републике Србије. Али, ако је то оправдање тачно, како је могуће да се након продаје "Мобтела" у августу 2006. године (када је већи део средстава искориштен за враћање спољног дуга), десило супротно. Тачније, спољни дуг Србије је порастао након продаје "Мобтела"! Само у року од 2006. године до 2008. године дуг се повећао са 19 милијарди долара на преко 30 милијарди долара! У то време премијер Цветковић је био министар финансија!

12. Коначно, пошто нема никаквих економских разлога за продају "Телекома" да ли се најуспешније јавно предузеће у Србији продаје због изјаве шефа делегације Европске комисије у Србији Винсента Дежера од 11.11.2010. године? Тачније, на представљању извештаја ЕК за Србију Дежер је истакао да је неопходно наставити са распродајом државних предузећа у Србији. Дежер је тада истакао да је добро што ће "Телеком Србије" бити продат! Какав интерес има Србија да продаја своје најбоље предузеће у условима економске кризе, Дежер није ни покушао да објасни (изгледа да је довољно да то одговара "Дојче телекому"). Такође, осигуран представник ЕК у Србији је нагласио да треба продати и Електропривреду Србије, ЈАТ, Железницу и друге фирме у већинском власништву државе. Да ли је то прави разлог за продају "Телекома"?

Међутим, одговори премијера Цветковића на ова питања су били више него неозбиљни. Наравно, премијер је пре свега избегао одговоре на већину питања, али на нека је ипак одговорио и то на следећи начин:

Ко су ти анонимни људи који су саветовали премијеру да треба продати "Телеком", иако нема ниједног економског разлога за продају најуспешнијег јавног предузећа у Србији? Цветковић је избегао одговор на ово кључно питање.

1. Тачно је да ће доћи до отпуштања око 2.000 запослених у "Телекому" 'након продаје, али тако ће се, наводно, сачувати посао за 8.000 преосталих, тврди премијер!

2. "Телеком" се продаје, пре свега, због политичких разлога. "Телеком" више не сме бити "плен политичких партија", нагласио је премијер. Ипак, последњи одговор је запањено све присутне у сали Народне скупштине.

3. "Неки људи" су саветовали премијеру Цветковићу да треба продати "Телеком"!

Након оваквог, скоро невероватног одговора, запањени посланици опозиције су поставили директно питање премијеру. Ко су ти анонимни људи који су саветовали премијеру да треба продати "Телеком", иако нема ниједног економског разлога за продају најуспешнијег јавног предузећа у Србији? Цветковић је избегао одговор на ово кључно питање.

Да нема катастрофалних последица по друштво и економију Србије овакво понашање представника власти у Србији би било комично. Овако, остаје само да се нагађа ко су ти "анонимни" људи који су саветовали премијеру Цветковићу да треба продати "Телеком" иако не постоји ниједан економски разлог за продају најуспешнијег јавног предузећа у Србији. Да ли су то представници ММФ-а или ЕУ? Страни амбасадори, страни експерти или повериоци? Или се можда ради о председнику Србије?